

om Rigtigheden af Dyrlægens Diagnose, at han paa sit eget Ansvar vil udsætte videre Foranstaltning, indtil en yderligere Undersøgelse, der strax af ham bliver at foranstalte iværksat, er foretagen. I saa Fald blive dog de af Dyrlæggen foreløbig trufne Foranstaltninger at holde i Kraft, indtil endelig Afgjørelse af Spørgsmaalet foreligger. Saafremt flere Dyr læger have havt med Behandlingen af Sagen at gjøre, og der mellem dem har været Meningsulighed om Tilfældets Bestaenhed, bliver der ligeledes foreløbig at forholde, som om den ondartede smitsomme Sygdom var tilstede.

Kommer Politimesteren ad anden Vej end gennem Dyrlægens Indberetning til Kundskab om den virkelige eller sandsynlige Tilstedeværelse paa noget Sted af nogen af de i § 2 ommeldte Sygdomme, er han pligtig til uden Ophold at lade Sagen undersøge af en Dyr læge og træffe de herefter nødvendige Foranstaltninger.

Naar særdeles Omstændigheder tale derfor, og navnlig naar Sygdommen er udbredt over flere Jurisdiktioner i et Amt, kan Amtmanden eller, saafremt Indenrigsministeren i denne Anledning maatte have udsendt en særlig Sagkyndig, da denne under sit Ansvar overtage de Forretninger, der ellers ifølge Forstrifterne i denne og de efterfølgende Paragrafer vilde have paahvilet vedkommende Politimester.

§ 6.

Naar en eller flere Besætninger saaledes ere satte under offentligt Tilsyn, kan Politimesteren ikke blot paahyde de yderligere Foranstaltninger, som maatte befindes nødvendige til en strengere Gjennemførelse af de angrebne Dyrs Afsondring og Rensning — navnlig deres Indespærring i en passende Afstand fra andre Dyr og under betryggende Omgivelser, Bortfjernelse af deres Affald, Benyttelse af egne Staldrevvisiter, Rensning eller Tilintetgjørelse af de Gjenstande, som have været udsatte for deres Paavirkning, Ansættelse af egne Oppassere, alle Uvedkommendes Bortvisning og Tilintetgjørelse af Smitsstof hos de Personer, som have været i Berøring med dem, samt Nedgravning af de døde Dyr enten i deres Helhed eller af de Dele, der ikke kunne benyttes uden Fare for Smittens Udbredelse, — men han er tillige berettiget til at nedlægge Forbud mod, at noget til Besætningen eller Besætningerne hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa anden Mands Grund eller paa en Afsar Vej. Naar Sygdommen er Kvægepest eller Dyens ondartede Lungesyge, kan Politimesteren lade de til de paagjældende Besætninger hørende Dyr forsyne med et passende dog ikke blivende Mærke paa Huden, hvilket da ikke uden hans Tilladelse atter maa fjernes eller gjøres ukjendeligt, saalænge Dyret staar under offentligt Tilsyn. Forsætlig Overtrædelse heraf medfører foruden Strafsansvar efter § 14 tillige Fortabelse af den Ret til Erstatning af det Offenlige, som i Tilfælde af Dyrets Medslagning ellers vilde tilkomme Ejeren (§ 8). — Ved Faarekopper, ondartet Klovesyge eller Skab hos Faaret samt ved Kvægepest og ondartet Lungesyge hos Dyen saavel som ved Mund- og Klovesyge kan der, hvis Flokken eller Hjorden gaar paa Græs, af Politimesteren bestemmes en vis Afstand, i hvilken den skal holdes fjernet fra Andres Græsgange.

Opnaar Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Karakter, skal Amtet ved en Bekjendtgjørelse, der indrykkes i de i Egnen mere udbredte Blade, udstede Forbud imod, at der paa den Egn, der nærmere angives i Bekjendtgjørelsen, saalænge denne ikke er bleven tilbageløst, afholdes noget Marked eller Dyrstue eller overhovedet foranstaltes større Samlinger af Dyr af saadan Art, at de kunne angribes af den paagjældende Sygdom. — Naar Sygdommen er Kvægepest, skal saadant Forbud altid udstedes.